

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 23 februari 2012 in zaak nr. 12/4909 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 februari 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 februari 2012, verzonden op 2 maart 2012, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 maart 2012, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De minister heeft desgevraagd nadere inlichtingen verstrekt, waarop de vreemdeling een reactie heeft ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 mei 2012, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman, werkzaam bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 bevat het hogerberoepschrift in aanvulling op artikel 6:5, eerste lid, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht, een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

2.1.1. Hetgeen de vreemdeling in het hogerberoepschrift omtrent het opleggen van een lichter middel naar voren heeft gebracht, heeft hij niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Dat dat voor het eerst in hoger beroep gebeurt, verdraagt zich niet met het bepaalde in voormeld artikel 85. Uit dit artikel volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de toetsing van het bestreden besluit die de rechtbank heeft verricht, dan wel, gelet op de daartegen voor haar aangevoerde beroepsgronden en de door haar te verrichten ambtshalve toetsing, behoorde te verrichten. Nu hetgeen is aangevoerd daaraan niet voldoet, is in zoverre geen sprake van een grief in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid. Daarom is in zoverre niet voldaan aan voormeld artikel 85, eerste lid.

2.2. In de enige grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, gelet op de dossierstukken en de ter zitting onder verwijzing naar de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 13 december 2011 in zaak nr. 11/37214 (LJN: BU8933) door de minister gegeven nadere

toelichting, bij een actieve en volledige medewerking van de vreemdeling het zicht op uitzetting binnen redelijke termijn naar Algerije niet ontbreekt.

2.2.1 In de door de minister vermelde uitspraak van 13 december 2011 is, voor zover thans van belang, overwogen dat de autoriteiten van Algerije op 19 oktober 2011 een laissez passer hebben toegezegd ten behoeve van een Algerijnse onderdaan die in het bezit was van een geboorteakte en had verklaard te willen terugkeren naar Algerije. Voorts is in die uitspraak overwogen dat op basis van die toezegging op 11 november 2011 daadwerkelijk een laissez passer is verstrekt en de betreffende vreemdeling hierop op 16 november 2011 is uitgezet naar Algerije.

Ter zitting bij de Afdeling heeft de minister toegelicht dat de op 11 november 2011 afgegeven laissez passer is verstrekt door de diplomatieke vertegenwoordiging van Algerije in Nederland aan de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: de DT&V). Verder heeft de minister naar voren gebracht dat die vertegenwoordiging desgevraagd bereid is een laissez passer aan de DT&V te verstrekken, mits de betreffende Algerijnse staatsburger verklaart vrijwillig te willen terugkeren. Indien de vreemdeling tijdens de presentatie op 28 maart 2012 bij de vertegenwoordiging van Algerije had verklaard dat hij vrijwillig wenst terug te keren, had die vertegenwoordiging een laissez passer aan de DT&V verstrekt. De vreemdeling kan worden verweten dat hij die verklaring niet heeft afgelegd, aldus de minister.

2.2.2. Bij uitspraak van 24 december 2010 in zaak nr. 201010538/1/V3 (www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling overwogen dat in de bestaande situatie, waarin uitsluitend was gebleken van verstrekking van laissez passer aan de Internationale Organisatie voor Migratie, redelijkerwijs niet was te verwachten dat binnen afzienbare tijd kon worden overgegaan tot uitzetting van Algerijnse vreemdelingen naar Algerije met gebruikmaking van een daartoe door de Algerijnse autoriteiten afgegeven laissez passer.

2.2.3. Niet in geschil is dat de vreemdeling de Algerijnse nationaliteit heeft en over een kopie van zijn geboorteakte beschikt.

2.2.4. Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, mag volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling van de vreemdeling worden verwacht dat hij, om uitzetting mogelijk te maken, actieve en volledige medewerking verleent.

2.2.5. Anders dan ten tijde van voormelde uitspraak van de Afdeling van 24 december 2010 is thans gebleken dat de diplomatieke vertegenwoordiging van Algerije in Nederland desgevraagd bereid is laissez passer aan de DT&V te verstrekken, mits een Algerijnse vreemdeling bij die vertegenwoordiging verklaart vrijwillig te willen terugkeren. Voorts is gebleken dat uitzetting met een aan de DT&V verstrekte laissez passer heeft plaatsgevonden en dat die laissez passer was verstrekt ten behoeve van een vreemdeling die in het bezit was van een geboorteakte. Gelet hierop en nu de vreemdeling beschikt over een kopie van zijn geboorteakte, biedt de enkele stelling van de vreemdeling dat in zijn geval niet is te verwachten dat op korte termijn een laissez passer zal worden afgegeven, geen grond voor het oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat bij een actieve

en volledige medewerking van de vreemdeling het zicht op uitzetting binnen redelijke termijn naar Algerije niet ontbreekt.

De grief faalt.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

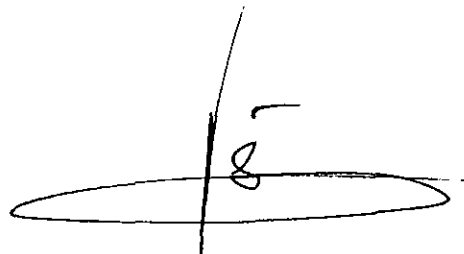
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 juni 2012

480-714.

Verzonden: 1 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 12/4909

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Algerijnse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. A.J. de Boer, advocaat te Sneek.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, hierna verweerder, heeft op 8 februari 2012 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000. Eiser heeft hiertegen op 13 februari 2012 beroep ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

1.2. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank en aan de gemachtigde van eiser toegezonden. Bij faxbericht van 20 februari 2012 heeft verweerder nadere informatie verstrekt en voorts nadere stukken ingezonden.

1.3. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 21 februari 2012. Eiser is gehoord door middel van telehoren vanuit de telehooruimte in het Detentiecentrum te Zeist. Vanuit de rechtbank te Groningen is eiser ter zitting bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen dra. B.H. Wezeman. Het onderzoek is ter zitting gesloten.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient op grond van de beroepsgronden te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring niet in strijd zijn met de Vw 2000 en of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

2.2. Eiser is vanuit het strafrechtelijk traject op 8 februari 2012 in vreemdelingenbewaring gesteld.

2.3. In de maatregel heeft verweerder aangegeven dat de maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er een risico bestaat dat eiser zich aan het

Zaaknummer: 12/4909

blad 2

toezicht zal onttrekken dan wel dat eiser de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert, hetgeen verweerder baseert op de feiten of omstandigheden dat eiser zich niet aan één of meerdere voor hem geldende verplichtingen van hoofdstuk 4 van het Vreemdelingenbesluit (hierna: Vb 2000) heeft gehouden; eerder een visum, besluit, kennisgeving of aanzegging heeft ontvangen waaruit de plicht Nederland te verlaten blijkt en hij daaraan niet uit eigen beweging binnen de daarin besloten of gestelde termijn gevolg heeft gegeven; niet dan wel niet voldoende meewerkt aan het vaststellen van zijn identiteit en nationaliteit; geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan; verdachte is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld en tot ongewenst vreemdeling is verklaard als bedoeld in artikel 67 van de Wet of tegen hem een inreisverbod is uitgevaardigd met toepassing van artikel 66a, zevende lid, van de Wet.

2.4. De gemachtigde van eiser heeft ter zitting allereerst aangevoerd dat eiser al meerdere keren in vreemdelingenbewaring heeft gezeten en dat de bewaring nimmer tot uitzetting van eiser naar Algerije heeft geleid. De gemachtigde van eiser heeft hier aan toegevoegd dat, voor zover hem – gemachtigde – bekend, eiser voor het laatst in bewaring heeft gezeten in maart 2011, maar van die datum is hij (gemachtigde) niet voor de volle honderd procent zeker. Uit het dossier blijkt in elk geval niet dat er nieuwe feiten en omstandigheden zijn die een nieuwe maatregel van bewaring binnen één jaar rechtvaardigen, aldus de gemachtigde van eiser.

Vervolgens heeft de gemachtigde van eiser de gronden van de maatregel bestreden. Onder meer heeft eiser gesteld dat niet duidelijk is aan welke voor hem geldende verplichtingen van hoofdstuk 4 van het Vb 2000 hij zich niet heeft gehouden.

Tot slot heeft de gemachtigde van eiser gesteld dat geen sprake is van zicht op uitzetting binnen redelijke termijn. In het verleden zijn de Algerijnse autoriteiten nimmer bereid geweest, een laissez passer voor eiser af te geven. Er zijn geen aanwijzingen dat die autoriteiten daar nu wel toe bereid zouden zijn.

2.5. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting meegedeeld dat de laatste vreemdelingenbewaring van eiser eindigde op 22 oktober 2010. Daarom is de jurisprudentie die betrekking heeft op een nieuwe maatregel van bewaring binnen één jaar, hier niet van toepassing, aldus de gemachtigde van verweerder.

De gemachtigde van verweerder heeft vervolgens, in reactie op het daaromtrent namens eiser gestelde, aangegeven dat eiser zich niet aan de meldplicht heeft gehouden als bedoeld in artikel 4.39 van het Vb 2000. Ook de overige gronden kunnen volgens verweerder de maatregel dragen.

Tot slot heeft de gemachtigde van verweerder, onder verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 13 december 2011 (Awb 11/37214), naar voren gebracht dat de Algerijnse autoriteiten wel degelijk laissez passers verstrekken aan in ieder geval gedocumenteerde Algerijnen die verklaren terug te willen keren naar Algerije.

Derhalve kan niet op voorhand worden gezegd dat de op 16 februari 2012 aan de Algerijnse autoriteiten verzonden aanvraag om afgifte van een laissez passer voor eiser geen kans van slagen heeft. Daarbij is van belang dat van eiser mag worden verlangd dat hij meewerkt aan zijn uitzetting. Op dit moment werkt eiser niet mee. In dit verband is onder meer belang dat eiser, zoals blijkt uit het verslag van het op 13 februari 2012 met eiser gehouden vertrekgesprek, heeft geweigerd de aanvraag om een laissez passer in te vullen, aldus de gemachtigde van verweerder.

Zaaknummer: 12/4909

blad 3

2.6. De rechtbank overweegt als volgt.

2.7. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) (onder meer de uitspraak van 20 december 2007, www.raadvanstate.nl) bestaat bij een tijdsverloop van één jaar en drie weken sinds de opheffing van de eerdere inbewaringstelling en bij gebreke van bijzondere omstandigheden geen aanleiding om te beoordelen of ten tijde van het opleggen van de nieuwe inbewaringstelling sprake is van aanknopingspunten die leiden tot het oordeel dat, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn thans niet ontbreekt.

2.8. De rechtbank stelt vast dat de gemachtigde van eiser niet heeft weersproken dat de laatste bewaring van eiser eindigde op 22 oktober 2010. De rechtbank heeft geen aanleiding om aan die mededeling van verweerder te twijfelen. De thans aan de orde zijnde bewaring is opgelegd op 8 februari 2012. Mitsdien is in dit geval sprake van een tijdsverloop als bedoeld in voormelde uitspraak van de AbRS van 20 december 2007. Gelet op het voorgaande faalt eisers betoog dat verweerder aan de huidige bewaring nieuwe feiten en omstandigheden ten grondslag had moeten leggen.

2.9. Verweerder heeft er ter zitting op gewezen dat eiser zich niet heeft gehouden aan zijn meldplicht als bedoeld in artikel 4.39 van het Vb 2000. De gemachtigde van eiser heeft ter zitting – in tweede termijn, in reactie op verweerders stellingname op dit punt in eerste termijn – aangegeven dat het niet reëel is van eiser te verwachten dat hij ervan op de hoogte is dat hij een meldplicht heeft als bedoeld in artikel 4.39 Vb van het 2000. De rechtbank overweegt als volgt. In artikel 4.39 van het Vb 2000 is bepaald dat de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, onmiddellijk van zijn aanwezigheid in persoon mededeling doet aan de korpschef van het regionale politiekorps waarin de gemeente waar hij verblijft is gelegen. Anders dan eiser, ziet de rechtbank niet in waarom het niet reëel is om van hem te verwachten dat hij de Nederlandse autoriteiten onmiddellijk op de hoogte stelt van (zijn) onrechtmatig verblijf. Eisers betoog op dit punt faalt. Ook de andere aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegde gronden acht de rechtbank – mede gelet op de door verweerder in de maatregel gegeven motivering – voldoende dragend. In hetgeen namens eiser ter zitting overigens tegen die gronden is aangevoerd, ziet de rechtbank geen aanleiding voor een ander oordeel.

2.10. De rechtbank overweegt ten aanzien van het zicht op uitzetting als volgt. Volgens vaste jurisprudentie van de AbRS (onder meer de uitspraak van 1 april 2010, LJN: BM0748) mag van de desbetreffende vreemdeling worden verwacht dat hij om uitzetting mogelijk te maken, daaraan actieve en volledige medewerking verleent, waarbij van hem ten minste dezelfde inspanningen kunnen worden verlangd die ter naleving van de zogeheten vertrekplicht mogen worden verwacht.

2.11. De rechtbank stelt vast dat de op 16 februari 2012 ingediende aanvraag om afgifte van een laissez passer loopt. Gelet op de stukken en de ter zitting door de gemachtigde van verweerder gegeven nadere toelichting over het zicht op uitzetting – vermeld in 2.5. –, kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden gezegd dat geen redelijk vooruitzicht bestaat op uitzetting van eiser naar Algerije binnen afzienbare termijn. De rechtbank betreft hierbij de vaste jurisprudentielijn van de AbRS als vermeld in 2.10.

2.12. Het beroep ongegrond. Er bestaat geen aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding.

Zaaknummer: 12/4909

blad 4

---

3. Beslissing

De rechtbank:

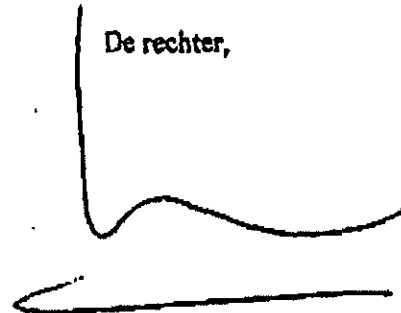
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R. Depping, in aanwezigheid van mr. E.A. Ruiter, griffier.
De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 23 februari 2012.

De griffier,

De rechter,

9-3

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing, indien niet is voldaan aan de vereisten genoemd in artikel 6:5, eerste lid, aanhef en onder c en d, Awb of aan het eerste lid of tweede lid van artikel 85 Vw 2000.

Afschrift verzonden: - 2 MAART 2012

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 MRT 2012	
ZAAKNR.	201202545
AAN:	V3-
BEHANDELD DD:	PAR:

deboer
advocaten

Advocaten

mr. A.J. de Boer
mw. mr. L.J. Meijering
mw. mr. T.M. van der Wal
mr. M. Rasul

Correspondentieadres
Postbus 3040
8800 DA SNEEK

Bezoekadres
Hoogend 12
8601 AE Sneek

Tel.: (0515) 433380
Fax: (0515) 433359

Email
info@deboeradvocaten.eu

Internet
www.deboeradvocaten.eu

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070- 366 13 80 en per post

CC: PV IND Zwolle: 038 – 888 6557

Ons kenmerk : 20120247
IND-nummer : 9903-26-2102
Vreemdelingsnummer :

HOGER BEROEP

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer _____, hierna te noemen appellant, geboren op _____ en van Algerijnse nationaliteit, thans verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, te dezer zake domicilie kiezende te (8601 AE) Sneek, aan het Hoogend no. 12, ten kantore van advocaat mr. A.J. de Boer, die door hem bepaaldelijk gevolmachtigd is hoger beroep in te dienen en die te dezer zake voor hem zal optreden met het recht van substitutie.

Appellant heeft op 13 februari 2012 pro forma beroep ingediend tegen de hem opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring van 8 februari 2012. De Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, heeft bij uitspraak d.d. 23 februari 2012, verzonden op 2 maart 2012, het beroep van appellant ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen (productie 1).

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, weshalve ondergetekende namens appellant dit hoger beroep indient.

deboer

advocaten

Grieven:

Grief I

"2.10. De rechtbank overweegt ten aanzien van het zicht op uitzetting als volgt. Volgens vaste jurisprudentie van de AbRS (onder meer de uitspraak van 1 april 2010, LJN: BM0748) mag van de desbetreffende vreemdeling worden verwacht dat hij om uitzetting mogelijk te maken, daaraan actieve en volledige medewerking verleent, waarbij van hem ten minste dezelfde inspanningen kunnen worden verlangd die ter naleving van de zogeheten vertrekplicht mogen worden verwacht.

2.11. De rechtbank stelt vast dat de op 16 februari 2012 ingediende aanvraag om afgifte van een laissez passer loopt. Gelet op de stukken en de ter zitting door de gemachtigde van verweerder gegeven nadere toelichting over het zicht op uitzetting - vermeld in 2.5. - , kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden gezegd dat geen redelijk vooruitzicht bestaat op uitzetting van eiser naar Algerije binnen afzienbare termijn. De rechtbank betreft hierbij de vaste jurisprudentielijn van de AbRS als vermeld in 2.10."

Toelichting:

Appellant voert aan dat er geen zicht op uitzetting naar zijn land van herkomst bestaat. Ook in het verleden zijn de Algerijnse autoriteiten nimmer bereid geweest een laissez passer voor appellant af te geven. Er zijn geen enkele aanwijzingen dat die autoriteiten daar nu wel toe bereid zouden zijn. Nu de Algerijnse nationaliteit van appellant vaststaat en er geen laissez passers worden afgegeven, stelt appellant dat verweerder niet voortvarend te werk gaat. Appellant stelt dat de omstandigheid dat hij niet meewerkt aan zijn uitzetting hem niet kan worden tegengeworpen, nu deze omstandigheid niet van invloed is op de afgifte van een laissez passer. Het standpunt van verweerder met betrekking tot de op 16 februari 2012 ingediende aanvraag om afgifte van een laissez passer, bij gebreke van concrete onderbouwing, rechtvaardigt in casu niet de verwachting dat thans op korte termijn ten behoeve van appellant een laissez passer zal worden afgegeven. Ook in het verleden is dit niet gebeurd. Voorts voert appellant aan dat in zijn geval kan worden volstaan met het lichtere middel van de meldplicht, danwel plaatsing op een VBL. Appellant is van mening dat een redelijke belangenafweging met zich brengt dat de bewaring dient te worden opgeheven. Appellant is van mening dat de aangevallen uitspraak op verschillende punten 'te kort door de bocht' is. De Rechtbank heeft het uitgangspunt van verweerder voor haar beoordeling overgenomen zonder dit uitgangspunt te toetsen aan het recht. Dit, ondermeer door een belangenafweging.

Gelet op het vorenstaande is appellant dan ook van mening dat de aangevallen uitspraak in strijd is met ondermeer het motiveringsbeginsel.

Ten onrechte is het beroep van appellant ongegrond verklaard en derhalve is ten onrechte geen schadevergoeding toegekend voor de duur die hij ten onrechte in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht.

Een kopie van het hoger beroep wordt eveneens verzonden aan verweerder.

deboer
advocaten

REDENEN waarom: appellant uw Afdeling verzoekt het beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 23 februari 2012, verzonden op 2 maart 2012, te vernietigen en te bepalen dat onmiddellijk dient te worden overgegaan tot opheffing van de aan appellant opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring alsmede de Staat der Nederlanden te veroordelen tot betaling van de proceskosten, en tot betaling van een schadevergoeding aan appellant voor de duur die appellant ten onrechte in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht.

Sneek, 9 maart 2012

mr. A.J. de Boer